

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Anden Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030266868544/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

- Den anden underdeel til Jorderig mon høre.
 Paa Dansk Maal *Aether* er en ting klar, Liis oc blanker (m) (m) *Aether* er
 Som med sit Straale-Liis om Verden viide vanker, Stjerne-Him-
 Oc som en Krone blank den mørke Sal bepryder, len.
 Saa oc det *aether* liust al Jorderiige fryder.
 Det samme riige klart (vi Stjerne Himle kalde)
 Er af den puurist' art, ofvr Elementer alle,
 At det vel kaldis maae, *essentien* den fente (n) (n) *Aristoteles*.
 Af *Chaos extrahert*, som dette Huus beqvemt,
 Det *corpus* er saa stoort, at Jorden der mod regned (o) (o) Himlen er.
 Er som en liden Prick paa største Tafle tegned.
 Der findis Stjerner oc, langt størr', end Jorden, mange
 En deel meer' end sex oc halffemsindstive gange. (p) (p) Somme
 Det (q) er oc gandske blødt, subtiligt, puurt oc svefvigt, Stjerner
 Dog u-forslideligt, oc raskt, som det var ævigt, end Jordea, oc
 End kand det oc sin Kraft sit Liis oc Liif udsende, en deel too.
 Igiennem Skyen tyck til Jordens yderst' ende, gange større
 Vel løber Hinden fast, men Himmelen end Snarer, efter Tyck.
 Thi den i Nat oc Dag al Jordens Kreds omfarer, *Brah*, *observa-*
 At den oc Cirkel viis sig runden om forføljer, *tion*, See *Astral*,
 Som Skriften det beviis, saa det mig vel fornøjer, *Bark. p. 40.*
 [55] Nok er det Stjerne-huus een Sphæriske Figure, (q) Silkeborg
 Ja gandske klodde-rundt, thi Gud gaf den Natuure, det er det
 At det Piil-fluxe løb af ingen kanter hindris, Himmelske
 Oc ej af noget stød kand tørnis oc forspindris, *Corpus*, blødt,
 Nu spørgis ydermeer, om samme Slot oc Faste (r) (r) Hver
 Er mange Lofte højt, oc hvad der er for Gæste, mange Loft
 Hvordan ders Klæder staaer, hvad hver i Skiolden fører, høj Himlen
 Hvad de for Titel bær, hvordan de dantsen rører? er? Hvad for
 Vel er det sant oc vist at Himmelen den høje, Gæster der
 Slet ingen Sphærer hær, ej loft at sammenføje. findes?
 Ej *orbes* findis der, som Stjerner foort omdrifve, (s) Som Gud i
 Men hver sig rører self, som lærde det beskrifve. sig self er
 Dog som den højste Gud den u-begriblig Aande (s) gandske u-
 Den ævig Skabermand vor Fader, Liif det saude. begrivelig, saa er
 hand oc ofte i
 sine Gierain-
 ger.